

היליון מס' 1826 * כ"ט בטבת תשס"ב * 3 בינואר 2003
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

Life is like
A circus
You run in
You run around
You bow
You get applauded
And then You
Run out.

דומים החיים לקרקס
אתה רק פנימה
אתה רק מסביב
אתה קד קידה
מקבל את מחיאות הכפיים
ואז
אתה עוזב בריצה.

(שם המחבר לא ידוע)

*** HAPPY NEW YEAR 2003 ***

בית כפר הנשיא
משתתף באבלם של
אילן, אמנון, אהוד,
תמר עמית ובר, ואורלי
וכל בני המשפחה
עם מותה של

האם הסבתא
החברה
מיכל המאירי

זיכרונה לברכה

יום שישי 27 לדצמבר 2002
כ"ב בטבת תשס"ג

מהעורכת

מיכל שלי מיכל

מיכל היתה אחת מהחברים הראשונים שהכרתי כשהגעתי לקיבוץ כאחות שכירה בשנת 1968. מיכל היתה אז האחראית על חדר חולים. ואני אחות במרפאה. הרבה שנים עבדנו יחד. יחד עברנו אז ל"חדר חולים החדש". איפה שהיום "בית יונתן" כמובן וכידוע. - זה היה לוקסוס אמיתי. טיפלטו שם בכל הורי החברים שהזדקנו והזדקו. בחברים חולים, משפעת עד החלמה מניתוח...בתלמידי האולפן ובמתנדבים. היו שם ארבעה חדרים גדולים ומרווחים עם הרבה אור. ויחידה שלימה של חדר איזולציה. ואמבטיה, וחדר אוכל גדול ומואר, וטלוויזיה...

והיתה שם מיכל. כמעט בכל שעות היום.. בזמן שאחיות התחלפו לצידי בלי סוף כמו גם רופאים (עירית מדגניה, שילה, פיליס לטיביץ' ז"ל, פרנסיס מארה"ב, אורה בן צבי, שוש סולומון ויהודית טירן. ד"ר ליסנר, ד"ר שחר, ד"ר קוזקוב, אחד ששכחתי את שמו, מיכה צינמן, ודריין בולצ'ינסקי) נשארה תמיד מיכל בחדר החולים כמבצר אנושי. (גם אוכל לחולים ששכבו בבית הבאנו באותם ימים).

מיכל היתה המטפלת האולטימטיבית. מאז מיכל ועד אחרי מיכל עוד לא היתה מטפלת כמו מיכל. עם כל הלב, וכל הנשמה. ואף פעם לא כדי לקבל תמורה ותודה. זה היה אצלה "BUILT IN" לטפל ולעזור ולהיות ליד מיטת החולה. ולתת. כמו גם בכל חייה, עם משפחתה וחברים. "לתת את הנשמה ואת הלב, לתת גם כשאתה כואב..." אחרי שמוסי עזב, נפלה רוחה של מיכל, מעוז הקבלה הגדול שלה כבר לא היה. וכשאין למי לתת, וכשנמרים הכוחות. אז פשוט אין יותר בשביל מה.

בקבלה ישנו מושג רחב שמתפללים בו: "לתת שלא על מנת לקבל".

(כל יום בחיינו אנחנו נותנים ומקבלים). הכוונה היא בהחלט לא למסע קניות. בו נותנים וישר מקבלים. לא כאן לא מדובר בשוק.

בנתינה האמיתית ההרגשה היא אחרת. בנתינה האמיתית (שלא כמו בשוק) אנחנו לא מצפים לקבל חזרה. אין נשאר האחר חייב לנו מאומה. כאן אנחנו יכולים לשבת עם עצמינו בשקט, להביט פנימה ולומר לעצמינו בסיפוק: איזה יופי, זה מה שנתתי, זה מה שיש לי"

וכאשר קשה לנו, כאשר באמת קשה היה לנו - לעולם לא נשכח את זה שהגיש לנו פרח. את זה שהיה איתנו לרגע והשאיר עימנו חלק מעצמו. וזוהי מהות ומשמעות החיים עצמם.

אף אחד לא חייב לאף אחד כלום.
 מה שנתת זה מה שנשאר שלך, הסיפוק, ההרגשה הטובה.
 כשלחולה הוקל, שלשכן שלך רווח. שהחבר שלך קיבל ממך קצת יחס של אהבה. כשהילדים שלך
 אוהבים אותך בשל מי ומה שאתה.
 הנתינה היא זו שעושה אותנו שווים משהו בחיים האלה. - היא זו שעושה אותנו באמת
 מאושרים - בעיני עצמינו ובעיני האחרים (אם נתמזל מזלנו).

אנחנו כולנו כאן לזמן קצר עלי אדמות. מה שאנחנו משאירים אחרינו בלבבות האנשים
 זוהי המורשת - הירושה האמיתית שלנו.

מיכל היתה אחת שכזו, שמעצמה היא נתנה.

וכך וכשכזאת אני אזכור אותך תמיד מיכל.

נוחי על משכבך בשלום.

שושנה שרקי.

דברים שנאמרו ליד הקבר.

December 29, 2002

Safta

You were always ready for a smile and a big hug.
 Safta, you were there for our birthdays..and even from afar, you never
 forgot..you always sent your love..and we will miss you.
 Safta, You had the patience to play with me../us...even if you didn't
 understand the game..and we will miss that.

When you visited, we went to the Maple Syrup-Pancake place and you let me
 finish your pancakes..Daddy always finishes his plate before I even get a
 chance. (This is Kalia talking)

Safta, you will always be in our hearts..
 We will forever miss you..

Your grandchildren;
Kalia and Jodi

הדומינ הראשון

לאילן ואמנון חברי היקרים, לאהוד חברי הטוב ובן כיתה יקר.

כולנו ידענו שהזהה מגיע. כבר עברנו את זה עם מוסי, אבל הפעם זה שונה. הפעם זאת גם סוף תקופה ותחילתה של מציאות חדשה. סוף תקופה של הבית השלישי בשכונת הוותיקים, סוף תקופה של אהוד צועד מחדר האוכל עד כמעט הקרוונים ואז פונה ימינה. סוף תקופה שמיכל מבקשת עזרה עם הוידיאו שהגיע מאמנון ומרים.

איך מתמודדים עם מציאות של להיות יתומים ושאינו משפחה מעל? כך גם המשפחה המורחבת של כפר הנשיא מתמודדת עם היתמות ממשפחת המאירי של מוסי ומיכל.

מיכל ומוסי (אני כותב גם למוסי כי לא הספקתי להיפרד ממנו), היום אנחנו כולנו יתומים. השארנו חלל שרק בעזרת האהבה, החום וחוש ההומור נוכל להמשיך להתמודד ביום יום.

ויותר מזה, נצטרך להתמודד עם העובדה שנפל הדומינו הראשון בשכונת הוותיקן. ידענו שזה יהיה, כך דרכו של עולם, אבל זאת תזכורת שבעתיד יפלו עוד אבני דומינו הנושאים עימם היסטוריה והווי שכה מסמלים את חיינו כאן במושבה הנצחית של האמפריה הבריטית. אולי בזה הנכם עוזרים לנו בהתמודדות.

לאילו, אמנון ואהוד. היום מתחיל פרק חדש לכם ולכולנו. אנחנו איתכם כאן ומעבר לים, בעתיד כבעבר.

ראובן, ינקל ושאר המשפחה הענפה, כולנו איתכם באובדן הגדול.

מיכל תנחי על משכבך בשלום.
אוהבים, כואבים ותומכים

רפי, וכן בשם כל חבריכם שלא יכלו להגיע להיפרד מאמא היום.

לאמא יקרה שלום

רק לפני יותר משנתיים הלך לעולמו אבא ואת לא יכולת בלעדיו. לא יכולת לחכות כבר כדי להצטרף אליו. סיפרת לי כמה את מתגעגעת לאבא והנה קיבלת את מבוקשך.

לא אשכח את הסיפורים הקשים על ילדותך בעיר הקטנה במזרח גרמניה. איך שבבית הספר המורה הושיב אותך לבד בפינה כי אף תלמיד ותלמידה לא רצו לשבת ליד יהודייה. סיפרת שבזמן עליית הנאצים לשלטון לא ידעת מה לעשות ואיך להתנהג ברחוב כאשר היו באים מולך משמרות הנאצים. האם להרים יד "במועל יד נאצי" ואם לא האם יחשבו שאת יהודייה.

הביקור שלך בקנדה לפני שנה וחצי היה מאוד מוצלח וניתנה לך ובעיקר ליוני וקליה הזדמנות להכיר מקרוב את סבתא. הביקור השפיע עליהם למשך זמן רב. כאשר סיפרתי לקליה שאת מאוד חולה - "אבל אין מה לדאוג קליה, כי הרופאים בארץ ישראל הם הכי טובים בעולם" אמרתי, היא ענתה - "אם הם כל כך טובים, איך זה שהם לא יכלו לעזור לסבא?" עכשיו עלי להסביר לקליה שסבתא פשוט כל כך התגעגעה לסבא והלכה לבקר אותו בעולם הבא.

DO NOT FORGET "TEATIME", EVEN IN THE NEXT WORLD. IT IS AT 5:00 P.M. BESIDES ABBA, DO NOT FORGET TO INVITE ALL YOUR FRIENDS LIKE SHALOM NAMALI AND JHONNY TENNA. I HAVE NO DOUBT THAT IT WILL BE ORGANIZED IN TYPICAL MICHAEL HAMEIRI FASHION...

בנובמבר באתי לקיבוץ במיוחד כדי לראות אותך. ידעתי כבר אז בפרידה שזו הפעם האחרונה שאזכה לראותך, והביקור היה שווה הכל ולמרות מחלתך וחולשתך - לראות אותך מחייכת היה פנטסטי.

תודה רבה לכל החברים מהכפר ומבחוץ שתמכו ועזרו לאמא שלנו.

נחמי בשלום על משכבך ותחבקי את היא שלנו חיבוק גדול!

מרים, יודי, קליה ובנך האוהב תמיד, אמנון

למיכל

בבואי להפרד ממך מיכל, הנני עושה זאת משני טעמים:
קודם כל הנני נפרד מקרוב משפחה, כי בת דודה של אמי, ניצולת אושוויץ, התחתנה בבלגיה
עם בן הדוד שלך, חייט אלמן, ניצול שואה גם כן, שאשתו וילדיו עלו השמימה בכבשני
המשרפות.

עבדתן יחד מעל לעשרים שנה וטיפלתן בילדי כיתות צבי, עופר וכו', עד כיתת שיבולת.
כל זה ביום, אבל גם בערב הייתן נפגשות ומפטטות עד בלי סוף, כי גרתן אחת מול
השנייה.
דרכיך בעבודה נפרדו בראשית שנות השבעים, כשהתחלת בהשתלמויות לטיפול בחולים
וקשישים ונכנסת לעבוד בחדרי החולים, היום "בית יונתן", ולפעילות בוועדה שטיפלה
בהורים שהתגוררו איתנו.

בתום תקופה עברת למחסן הבגדים והתחלת להתמחות בתפירת וילונות, קודם במחסן הבגדים
הישן ואחר כך ב"סלון לילונות" שבמחסן הבגדים הנוכחי. אפשר לציין שאין הרבה דירות
שלהן לא תפירת וסידרת את הוילונות.

נאלצת להפסיק עבודה זו לפני כשנתיים כשמוסי, בעלך, חלה וטיפלת בו בנאמנות עד שהלך
לעולמו. כבר אז מצב בריאותך לא היה תקין, אך חשבת שזה יעבור, דבר שלא קרה וכך המצב
התדרדר עד שנכנעת למחלתך.

תנחמי בשלום על משכבך ויהי זכרך ברוך.

באהבה, יצחק ובטי

ימי הולדת

5/1	אילנה פרנק
	יובל ג'קסון
	אביגיל שושני
	אלון קוניגיס
6/1	שני שובל
	אורב נבו (נכד מרקסון)
7/1	אלה פינק
	שחר גדליזון
	יואל גליק (נכד)
	נועה זיו (נכד)
8/1	תמי פוטש

ירדן גלעדי	
נילי בן צבי (נכדה)	
אורי שובל	9/1
גרשי אפשטיין (בן 80)	10/1
הדס סינה (נכד)	
אריאל משה קולט (נכד)	
עליה פרלסון (נכדה)	
גב' לורה ינטיס	11/1
אסטל חצור	
לי איסטון (נכדה)	
שוני סיוון בן נתן (נכדה)	

נזכור

ג' בשבט תש"ן (1990) מר אברהם גילמור.
ג' בשבט תשנ"ט (1999) גב' ססיליה ברגמן.

פחרים מהשולחן

השמש שזרחה בשישי-שבת-ראשון, אחרי כ-11 ימים אפרוריים וגשומים, הייתה לנו לנחמה על העצב שהרגשנו כולנו במותה של מיכל ז"ל מבית המאירי. במיוחד הוותיקים מבינינו זוכרים אותה מתחילת הדרך, שטיפלה בתינוקות שלנו, בחולים ובקשישים הראשונים - ומאוחר יותר תפרה לנו את הווילונות, דאגה לכולם ולכל. הרבה חברים הוציאו את אלבומיהם בחיפוש אחרי הצילומים הישנים. נחי בשלום מיכל, על יד מוסי, אהוב נפשך.

ג'ייסון פ. חזר בדיוק בזמן מביקור בנים בחו"ל כי הגשמים העזים שירדו הציפו את תחנת ההידרו וגרמו לשטפון. לא מלמעלה, כמו פעם, אלא המים חדרו מלמטה, כך הסביר. 100 מ"ק עברו שם בכל שנייה (!). העבודה נפסקה זמנית, אך אחרי תיקון התחנה שוב פועלת במלוא הכוח.

כל יום ה' בבוקר מתאספות כ-10 נשים (רובן בגיל הפנסיה) במועדון, כדי להתעמל במשך שעה שלמה. המדריכה היא כרמלה מראש פינה, מורה מקצועית וחיננית מאוד, שמתחשבת במגבלות הגיל והגוף, משלבת שיטות שונות ובכלל עושה לנו טוב על הנשמה. מומלץ!

לפני שבוע ביקרה כאן, LADY JACOBOWITZ אלמנתו של הלורד, לשעבר הראש הראשי של בריטניה. המארחים היו ג'ין ואיזק, וג'ין ברצון תספר לכל המעוניינים על איך נוצר הקשר ביניהן. הליידי היא אישיות בפני עצמה, מקורבת לאדולים ולמפורסמים, אפילו בית המלוכה!

קורין מספרת שההזמנות לאירוח הכפרי זורמות לקראת "המלחמה" (לא עלינו) שאולי תפרוק, חס וחלילה. היא משתדלת לשמור מקום גם לקרובי החברים, אז הזדרזו!

ואם כבר מדברים על הנ"ל, טוב שביום שישי זה יש לנו הזדמנות לשאול את השאלות

הבוערות בגין מצב הכוננות והבטחון אצלנו במקרה ו... וגם לקבל תשובות.

ב- 1.1.03 נכנס אסף שוהם לתפקיד מנהל הסקטור העסקי (מרכז משק) ואנו מאחלים לו כל טוב והצלחה רבה. גם לקולין ברכות ואיחולי הצלחה בחיפוש תעסוקה חדשה.

עד שתקראו שורות אלה, אמורים אנחנו לחזור לשיטת הקפיטריה בארוחת הצהריים וזה לפי תוצאות הסקר שנערך כי 70% מהנשאלים רוצים בכך. בתאבון!

ואחרון אחרון חביב - המון ברכות של מזל טוב לשלומית ליפשיץ-עדר, הראשונה מכיתת אייל שחגגה יומולדת 50.

שבת שלום, **אלה**

פרוס לרעב לחמך

מחזור ט' בבית"ס התיכון "עמק החולה" עסק בנושא העזרה לזולת, וכל תלמיד קיבל על עצמו מחויבות אישית בתחומים רבים ומגוונים, שאחד מהם הוא איסוף מצרכי מזון בישובים והעברתם לנזקקים דרך עמותת "מתן" הפועלת ברמת הגולן ומחלקת מזון, עזרת ברכישה תרופות ומימון טיפולים רפאיים ועוד לאנשים מיעוטי יכולת, כל זאת בתיאום עם מחלקות הרוחה (רמה"ה, חצור, ק"ש וטבריה) ועל בסיס התנדבותי בלבד.

החל מהשבוע, יעברו בישובכם תלמידי המחזור ויאספו מן הבתים מצרכים, שאתם בטובתם תתרמו. איסוף זה יעשה אחת לשבועיים - שלושה ואת המצרכים יעבירו התלמידים אל ביה"ס בהסעות הבוקר.

אנחנו יחד עם עמותת "מתן" נדאג להעבירם הלאה. שקית אורז, בקבוק שמן, שקית במבה, קופסת שימורים וכד' (מצרכים שאינם מתקלקלים במהרה), כל אלה יתקבלו בברכה ובתודה, כל אחד על פי יכולתו.

כל פעם משהו אחד מן המזווה הביתי כפול מספר האנשים בישוב, כפול מספר הישובים המשתתפים שווה הרבה הרבה שמחה למשפחות אליהן זה מגיע.

אנו מוסרים תודה מראש על שיתוף פעולה בחינוך ילדינו למעורבות חברתית ועזרה לזולת, ומקווים להצלחת הפרויקט.

בברכה, הצוות החינוכי - מחזור ט'
תיכון עמק החולה
כפר בלום

אחראית מתנדבת בישובכם: **עמליה נוי**.
התלמידים הפועלים בישוב: **מיקה הרמץ ושומר נוי**.

תודה

לכל סדרני התחבורה, נהגי הבית, נהגים תורנים, נהגים - ON CALL רב תודות על הסעות לראש-פנה ובחזרה ב-17 השנים האחרונות.

תודה - **שוש ס'**

ערב "שירים וסיפורים"

עם סמי אוניון ועודד פלד מתקיים בליל שבת ה- 10.1.03 במועדון בשעה 20:00.

להתראות, **אלה**

מהמרפאה

לכל ציבור משתמשי המרפאה שלום רב,
ברצוננו לומר מספר מילים לגבי שני מקרים שקרו לאחרונה.
קודם כל, כפי שהנכם יודעים, מזה זמן רב הצוות במרפאה הינו מינימלי מסיבות שאינן תלויות בנו וסיבות אלו ידועות לכולכם, אך אנו משתדלים מאד לענות לצרכי כל החברה וזאת בנוסף לעובדה שבכפר הנשיא ישנם כרגע מספר לא קטן של חולים קשים.
ישנם חברים שמגיעים למרפאה וצריכים לחכות זמן שנראה למטופל המחכה בחוץ (והממהר בחזרה לעבודה) כלא סביר. כמובן שלפעמים ישנם מקרים מיוחדים בהם מטופל נמצא זמן רב אצל האח/ות או אצל הרופאה, אך מטופל זה מקבל את כל הזמן הדרוש לו וכך ננהג עם כל אחד אחר. כל אחד וצרכיו. אנו לא צריכים לספוג כעסים וצעקות או כתבות בעלון הקיבוץ (כדוגמת הכתבה של ג'ורג' בעלון הקיבוץ לפני מספר שבועות) בגלל מקרים כאלה (שמאד פוגעים בחברים שעליהם מדובר וגם בצוות).
אנו זקוקים לתמיכה ולכבוד מצד החברה.
הרושם שלנו הוא שרוב המטופלים מבינים ותומכים ואנו מודים לכל אלה.

להשתמע - צוות המרפאה

לחברים שחתמו בשם חברים שאיכפת להם ואוהבים החלטות דמוקרטיות וגם לכל אלה שלא חתמו

הנני מתייחס למכתב שנכתב ע"י קבוצת חברים ומוען למנהלת הקהילה, מרכז המשק, הגזבר, וצוות הלוי.

המכתב בא למחות על החלטות שהתקבלו לאחרונה. צריך לראות נכון את כל התמונה ולהבין שרוב ההחלטות שאליהן מתייחס המכתב התקבלו בצעד דמוקרטי ומקובל.
מתוך תוכן המכתב ברור לי שיש בלבול בין שתי החלטות שהתקבלו לאחרונה, ולדאבוני (בניגוד לעמדותי האישית) יושמו בעת ובעונה אחת וכך יצרו בלבול אצל החברים. ההחלטות התקבלו עם מנדט מהאסיפה ולכן הבסיס העיקרי לדבריהם אינו צודק.

בהחלטה ראשונה החלטנו להעביר את תקציב החבר לניהול בבנק חיצוני ולא דרך קופת בית. משמעות ההחלטה היא - החבר מנהל את הקניות שלו בבנק חיצוני ולא דרך תשלומים מרוכזים, והעברות פנימיות של המשק.
רק שירותים הניתנים ע"י גורמים פנימיים מחויבים דרך התקציב.

בהחלטה השנייה החלטנו להחיל את המודל הדו מסלולי של רשת ביטחון ותקציב משולב. כדי להקטין את מיסי הקהילה קיצצנו תוך כדי התהליך הרבה הוצאות משותפות, וביניהן הוצאות בריאות, וניהול פנימיים.

התקציב החדש אושר במסגרת אישור התוכנית כולה. כמובן שחברים לא יכולים להיות שותפים לכל סעיף תקציב שעליו הוחלט ולכן הוקם צוות, עם מנדט מהאסיפה, שטיפל בפרטים והגיש למשק תוצאה סופית. בחוברת שהוגשה לחברים ציטו כל אותם נושאים הקשורים לתקציב החבר, אלו שנשכחו מטופלים באופן שוטף ע"י צוות הלוי וע"י הנהלת הקהילה.
פרוט ההוצאות המשותפות ניתן בצורה כללית. יש לציין שתוך ההחלטה לקיצוץ הוצאות הניהול (ובכלל זה תמחיר והנה"ח) סמכנו על הקיצוץ הנובע מההחלטה לעבור לניהול התקציבים בבנק.

שינויים במודל הדו מסלולי

ניהול חיי הקהילה - שלנו הוא דבר דינאמי ומשתנה מיום ליום. שתי ההחלטות הנ"ל התקבלו באסיפה בגלל שהן מהוות שינוי עקרוני בנוהל חיינו. אין בהחלטות אלו שום אמירה הנוגעת לשינויים במתן שירותים, או בגובה התשלום עבורם. חיובים אוטומטיים העוברים לחבר (כגון החיוב עבור רופא לילה) חייבים אישור פורמלי ובזה יש צדק עם חותמי המכתב אך לא נוכל לעצור את עצמנו מלתקן כל הזמן את הנדרש. ולכן גם אין מגבלות כאלו בהחלטות שהתקבלו באסיפה. אנו לא נתקלנו במכתב או בצורת התנגדות אחרת לשינויים המטיבים עם החבר (כגון העזרה למשפחות מרובות ילדים).
על אף שלמעשה המכתב לא מתייחס לפעילות שנעשתה על ידי צוות הליווי, אני חש צורך להעמיד את הדברים האלו על דיוקם, ולהציע שחבר שיש לו טענות יזמין עצמו לשיחה עם מנהלת הקהילה או לשיבת הנהלת הקהילה ויעלה את הטענות ללא עצומות כאלו. מדאג במיוחד לראות את חתימת חברי הנהלת הקהילה על עצומה זו, הם צריכים לייצג אותנו בשיטה הדמוקרטית בפורום זה ולעזור לחבר שחושב שנעשה לנו עול.

אורי אדלשטיין.

חשוב!! דחוף!!

הללו הלו!
בהנהלת החשבונות הפסיקו לטפל בתשלום עבור המתנות שאני מארגנת ליום הולדת 80, חתונת הכסף, חתונת הזהב.
הרבה הרבה שנים ג'ינט גניסלב (שעבדה בהנהלת החשבונות) קיבלה ממני רשימת חברים שהשתתפו והיא טיפלה בתשלום.
עכשיו החליטו שזה לא יעבור דרך הנהלת החשבונות ואני צריכה לקבל את התשלום במזומן מהחברים המשתתפים.
הסידור לקנות מתנות מאוד מוצלח (כיף לעשות דברים טובים לחברים).
הרבה חברים משתתפים בהרבה מתנות ואני עושה נסיון בתקווה שנצליח. המשתתף במתנה יקבל הודעה כרגיל וימסור את הכסף לראובן גוטר בספריה, בדרכו לחדר האוכל.
חשוב שהמשתתף ישלם מיד את הסכום הדרוש (בד"כ 2-3 ש"ח).
אני מבקשת להודיע לי על המשך השתתפות במתנות. חבל להפסיק. זה נותן הרבה סיפוק למקבל ולנותן, אבל כל אחד לפי רצונו.

להשתמע, שלכם **נטע** ת.ד. 90
טלפון: 6488952

"Why am I the only person on earth who knows how to drive?"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!